Lietas arhīva Nr. C-0467-17/1
ECLI:LV:AIRT:2017:1201.C29686916.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2017.gada 1.decembrī

Aizkraukles rajona tiesa
tiesnese I.Silicka
ar tiesas sēdes sekretāri M.Liģeri,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „PlusPlus Baltic Re" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 15.decembrī SIA „PlusPlus Baltic Re" (turpmāk-prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.[1] panta pirmo daļu, civillieta 2017.gada 6.aprīlī nodota izskatīšanai Aizkraukles rajona tiesai.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2008.gada 11.aprīlī starp atbildētāju un AS „GE Money" tika noslēgts patēriņa kredīta līgums Nr.2008-/numurs/ (turpmāk –līgums), saskaņā ar kuru AS „GE Money" piešķīra atbildētājam aizdevumu 3000 Ls (4268,62 *euro*) apmērā.

2013.gada 23.augustā starp AS „GE Money Bank" un ārvalsts komersantu PlusPlus Baltic OU filiāle Latvijā noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kuru AS „GE Money Bank" cedēja PlusPlus Baltic OU filiālei Latvijā un PlusPlus Baltic OU filiāle Latvijā pieņēma no aizdevuma līguma izrietošās prasījumu tiesības.

Līguma 1.2.punkts nosaka ikmēneša procentu likmi par aizdevuma lietošanu 20% gadā no izmantotās, bet nesamaksātās summas.

Atbildētājs par cesijas līguma noslēgšanu starp AS „GE Money Bank" un PlusPlus Baltic OU filiāli Latvijā tika informēts 2014.gada 25.februārī.

Atbildētāja parāds uz cesijas līguma noslēgšanas dienu 2013.gada 23.augustu ir 5634,52 *euro*, kas sastāv no: neatmaksātās pamatsummas 3193,22 *euro,* neatmaksātajiem procentiem par aizdevuma lietošanu 267,77 *euro*, līgumsods 2173,53 *euro.*

2015.gada 2.aprīlī ārvalsts komersanta PlusPlus Baltic OU filiāle Latvijā noslēdza cesijas līgumu ar SIA „PlusPlus Baltic Re", saskaņā ar kuru prasījuma tiesības tika nodotas SIA „PlusPlus Baltic Re".

Atbildētājs par cesijas līguma noslēgšanu starp Ārvalsts komersanta PlusPlus Baltic OU filiāli Latvijā un SIA „PlusPlus Baltic Re" tika informēts 2015.gada 7.aprīlī.

Atbildētāja parāds uz cesijas līguma noslēgšanas dienu 2015.gada 7.aprīli ir 5634,52 *euro*, kas sastāv no: neatmaksātās pamatsummas 3193,22 *euro,* neatmaksātajiem procentiem par aizdevuma lietošanu 267,77 *euro*, līgumsods 2173,53 *euro.*

Prasītājs, pamatojoties uz Civillikuma 1765.pantu, aprēķinājis līguma nokavējuma procentus par laika periodu no 2010.gada 11.aprīļa līdz prasības pieteikuma sagatavošanas dienai – 2016.gada 1.decembrim.

Kopš cesijas līguma noslēgšanas atbildētājs nav veicis nevienu maksājumu.

Prasītājs norādījis, ka aprēķinātais līgumsods 2014.gada 1.janvārī tika samazināts, līdz tas sasniedza ne vairāk kā 10% no pamatsummas.

Norādīts, ka prasītājs nav izmantojis mediāciju strīda risināšanai pirms vēršanās tiesā, prasītājs nevēlas izmantot mediāciju strīda risināšanai.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1589, 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1764., 1811., 1828., 1934., 1943.pantu.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam pamatparādu 3193,22 *euro*, procentus par aizdevuma lietošanu 267,77 *euro,* likumiskos procentus 907,41 *euro,* līgumsodu 319,32 *euro,* valsts nodevu 422,25 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*.

Lūdz noteikt prasītāja tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no kopējās neatmaksātās parāda summas no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Rakstveida paskaidrojumus par celto prasību, atbilstoši Civilprocesa likuma 148.panta noteikumiem, atbildētājs tiesā nav iesniedzis.

Prasītāja pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Tiesā 2017.gada 27.novembrī saņemts prasītāja iesniegums, kurā lūgts izskatīt lietu bez prasītāja pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē. Prasītājs lūdz prasību apmierināt pilnā apmērā *(lietas 49.lapa).*

Uz tiesas sēdi atbildētājs /pers. B/ nav ieradies. Tā kā atbildētājam nav deklarētās dzīvesvietas adreses, tad uz tiesas sēdi viņš aicināts Civilprocesa likuma 59.pantā paredzētajā kārtībā ar publikāciju Latvijas Republikas oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis" 2017.gada 26.septembra laidienā Nr.191 *(lietas 50.lapa).*

Tā kā lietas dalībniekiem par tiesas sēdi paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, tiesa atzīst, ka nepastāv Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā paredzētie pamati lietas izskatīšanas atlikšanai un atzīst par iespējamu lietu izskatīt bez prasītāja pārstāvja un atbildētāja piedalīšanās tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Izvērtējusi lietā esošos materiālus, tiesa atzīst, ka prasība apmierināma pilnīgi.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Atbilstoši Civillikuma 1511.pantam, līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu.

Atbilstoši Civillikuma 1934.pantam, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Civillikuma 1943.pants noteic, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Starp AS „GE Money Bank" (iepriekš AS „Baltic Tust Bank") un atbildētāju /pers. B/ 2008.gada 11.aprīlī noslēgts patēriņa kredīta līgums Nr., saskaņā ar kuru atbildētājam tika piešķirts naudas aizdevums 3000 Ls apmērā ar pienākumu atmaksāt aizdevuma summu un procentus aizdevuma līguma maksājuma grafikā noteiktajā kārtībā. Puses līgumā vienojās, ka atbildētāja līdz 2010.gada 20.aprīlim, saskaņā ar grafiku veic aizdevuma pamatsummas un aizdevuma procentu atmaksu. Aizdevuma līguma 1.2.punktā puses vienojušās par ikmēneša procentu likmi par aizdevuma lietošanu 20% gadā no izmantotās, bet nesamaksātās summas. Līguma 4.3.punktā puses vienojušās par līgumsoda maksāšanas pienākumu *(lietas 8.lapa)*.

2013.gada 23.augustā starp AS „GE Money Bank", kā cedentu, un Ārvalsts komersanta PlusPlus Baltic OU filiāli Latvijā, kā cesionāru, noslēgts cesijas līgums Nr.2 *(lietas 10.lapa),* saskaņā ar kuru aizdevējs cedēja Ārvalsts komersanta PlusPlus Baltic OU filiālei Latvijā prasījumus pret parādniekiem kopā ar pie tiem piederīgām tiesībām, tai skaitā, tiesības prasīt līgumsodu, un/vai nokavējuma procentus.

No pielikuma pie cesijas līguma *(lietas 9.lapa),* redzams, ka Ārvalsts komersanta PlusPlus Baltic OU filiālei Latvijā tika cedētas prasījuma tiesības arī pret atbildētāju.

No lietas materiālos esošā paziņojuma redzams, ka atbildētājs par cesijas līguma noslēgšanu starp AS „GE Money Bank" un PlusPlus Baltic OU filiāli Latvijā tika informēts 2014.gada 24.janvārī *(lietas 11.-13.lapa).*

2015.gada 2.aprīlī starp Ārvalsts komersanta PlusPlus Baltic OU filiāli Latvijā, kā cedentu, un SIA „PlusPlus Baltic Re" kā cesionāru noslēgts cesijas līgums *(lietas 14.lapa),* saskaņā ar kuru Ārvalsts komersanta PlusPlus Baltic OU filiāle Latvijā cedēja SIA „PlusPlus Baltic Re" prasījumus pret parādniekiem kopā ar pie tiem piederīgām tiesībām, tai skaitā, tiesības prasīt līgumsodu, un/vai nokavējuma procentus.

No izraksta pie cesijas līguma *(lietas 15.lapa),* redzams, ka SIA „PlusPlus Baltic Re" tika cedētas prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no aizdevuma konta Nr.

Saskaņā ar Civillikuma 1805.pantu, cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to, savukārt, citam un izlietot to pret parādnieku.

Atbilstoši Civillikuma 1806.panta pirmajai daļai, cesionārs gan neiegūst ar cesiju vairāk un lielākas tiesības, nekā bijušas cedentam, bet pats prasījums pāriet uz viņu ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām (..). Vēl nenomaksātie prasījuma procenti, ja tie nav tieši pielīgti, arī pāriet uz cesionāru.

Ņemot vērā noradīto un pamatojoties uz Civillikuma 1793.panta 3.punktu, 1798.pantu un 1801.pantu, tiesa atzīst, ka prasītājs ir ieguvis prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no 2008.gada 11.aprīļa patēriņa kredīta līguma Nr.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu, savukārt, Civillikuma 1590.pants noteic, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Prasītājs 2015.gada 2.aprīlī ir informējis atbildētāju par notikušo cesiju, vienlaicīgi lūdzot atbildētāju līdz 2015.gada 5.maijam nokārtot saistības 5634,53 *euro* apmērā, kas radušās līguma neizpildes rezultātā *(lietas 16., 17.lapa).*

No parāda aprēķina *(lietas 21.lapa)* izriet, ka atbildētāja neatmaksātā pamatparāda summa ir 3193,22 *euro*, kas piedzenama no atbildētāja par labu prasītājam.

Prasītājs aprēķinājis un lūdz piedzīt no atbildētāja procentus par aizdevuma lietošanu līdz 2010.gada 11.aprīlim 267,77 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu, ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt, Civillikuma 1946.panta pirmā daļa noteic, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Līguma 1.2.punktā puses vienojušās, ka par aizdevuma lietošanas procentiem pēc likmes 20% gadā *(lietas 8.lapa).*

Tiesa atzīst, ka prasītājs pamatoti lūdzis piedzīt aizdevuma lietošanas procentus, jo konkrētajā gadījumā procentu apmērs un to maksāšanas kārtība ir noteikta pušu noslēgtajā līgumā.

Tiesa atzīst, ka aizdevuma lietošanas procenti aprēķināti atbilstoši līguma nosacījumiem. Procenti aprēķināti līdz prasītāja vienpusējai atkāpšanās no līguma, kas atbilst judikatūrā paustajai atziņai, ka prasītājam ir tiesības saņemt līgumiskos procentus, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim *(skat. Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 30.janvāra spriedums lietā Nr.SKC-644/2013).*

Procenti par aizdevuma lietošanu ir piedzenami tādā apmērā, kādā to lūdz prasītājs - par laika periodu līdz 2010.gada 11.aprīlim 267,77 *euro* apmērā.

Atbilstoši Civillikuma 1833.pantam, ka samaksa izdarīta jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem (..).

Atbildētājs nav sniedzis tiesai paskaidrojumu par prasību, nav apstrīdējis prasītāja norādīto parāda aprēķinu, līdz ar to tiesa secina, ka neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 3193,22 *euro* apmērā un līgumiskie procenti 267,77 *euro* apmērā, piedzenami no atbildētāja par labu prasītājam.

Prasītājs lūdz piedzīt likumiskos nokavējuma procentus 907,41 *euro* apmērā.

Atbilstoši Civillikuma 1756.pantam pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu, saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu, procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādu parādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Prasītājs aprēķinājis likumiskos procentus pēc Civillikuma 1765.panta pirmajā daļā noteiktās likmes sākot, ar 2010.gada 11.aprīli, proti, no dienas, kad iestājies saistības izpildes termiņš, līdz 2016.gada 1.decembrim 907,41 *euro* apmērā.

Tā kā lietā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētājs būtu izpildījis saistības noteiktā termiņā, prasītājam ir tiesības par norādīto periodu saņemt nokavējuma procentus uz likuma pamata.

Prasītājs aprēķinājis un lūdz piedzīt no atbildētāja līgumsodu par termiņā neveiktiem maksājumiem 319,32 *euro* apmērā.

Tā kā aizdevuma līgums noslēgts 2008.gada 11.aprīlī, vērtējot prasījumu par līgumsoda piedziņu, tiesa, saskaņā ar Civillikuma 3.pantu, piemēro līgumsodu reglamentējošās Civillikuma normas, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu, līgumsods ir pamet̄ums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Atbilstoši Civillikuma 1720.panta 2.punktam, kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu: ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu, līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt ne vien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

2008.gada 11.aprīļa patēriņa kredīta līguma Nr.2008-/numurs/4.3.punktā puses vienojušās, ka par līgumā noteikto maksājumu termiņu neievērošanu aizņēmējs maksā bankai līgumsodu 0,5% apmērā no nokavētā maksājuma summas par katru pieļauto maksājuma kavējuma dienu.

Tiesa secina, ka atbildētājs ir pieļāvis saistību izpildes nokavējumu, jo noteiktajā termiņā netika veikti aizdevuma pamatsummas un procentu maksājumi, līdz ar to, atbilstoši līguma noteikumiem, ir iestājies atbildētāja pienākums maksāt prasītājam līgumsodu.

Civillikuma 1717.panta otrā daļa līgumsoda apmēru neaprobežo, taču tas neizslēdz līgumsoda apmēra vērtēšanu, ņemot vērā Civillikuma 1.pantā noteikto labas ticības principu.

Uz šādu tiesas pienākumu norādīts judikatūrā, un konkrēti Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 14.maija spriedumā lietā Nr.SKC-212/2008, 2011.gada 12.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC-25/2011, 2012.gada 17.oktobra spriedumā lietā Nr.SKC-688/2012.

Uz tiesas pienākumu vērtēt līgumsoda apmēru norādīts Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada tiesu prakses apkopojumā „Tiesu prakse līgumsodu piemērošanā". Ievērojot to, ka atbildētāja Patērētāju tiesību likuma izpratnē ir atzīstama par patērētāju, tad tiesai jāvērtē prasītāja prasītā līgumsoda apmērs.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestajai daļai, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru, kur, savukārt, vairākkārt norādīts (*skat., piemēram, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 20.maija spriedumu lietā Nr.SKC-161)*, ka jautājums par līgumsoda taisnīgumu un samērīgumu izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civillikuma 5.pantā norādīto par taisnības apziņu un vispārīgiem tiesību principiem.

Puses aizdevuma līgumā paredzējušas līgumsodu Civillikuma 1716.panta izpratnē par līguma nepienācīgu izpildi.

Vērtējot līgumsoda apmēru, tiesa secina, ka atbildētājs ir pieļāvis maksājumu kavējumu, pieprasītais līgumsods nav pārmērīgs, prasītājs lūdz piedzīt līgumsodu 319,32 *euro* apmērā, kas nepārsniedz desmit procentus no pamatparāda – 3193,22 *euro*, prasījums par līgumsoda piedziņu ir pamatots un apmierināms prasības pieteikumā norādītajā apmērā.

Prasītājs lūdzis tiesu atzīt tā tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no neatmaksātās pamatparāda summas.

Prasītājam, saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1765.pantu, Civilprocesa likuma 195.pantu, atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos 6% no simta gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās parāda pamatsummas, taču nepārsniedzot pamatsummas apmēru.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus (..).

Prasītājs, ceļot prasību, samaksājis valsts nodevu 422,25 *euro (lietas 6.lapa)* un izdevumus, kas saistīti ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4,70 *euro (lietas 7.lapa).* Turklāt, prasītājs samaksājis izdevumus, kas saistīti ar sludinājuma sagatavošanu 1,71 *euro* un sludinājuma publicēšanu 14,23 *euro (lietas 47., 51.lapa).* Minētie tiesas izdevumi piedzenami no atbildētāja par labu prasītājam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „PlusPlus Baltic Re", vienotais reģistrācijas Nr.40103739704, pamatparādu 3193,22 EUR (trīs tūkstoši viens simts deviņdesmit trīs *euro* un 22 centi), procentus par aizdevuma izmantošanu par laika periodu līdz 2010.gada 10.aprīlim 267,77 EUR (divi simti sešdesmit septiņi *euro* un 77 centi), likumiskos procentus par laika periodu no 2010.gada 11.aprīļa līdz 2016.gada 1.decembrim 907,41 EUR (deviņi simti septiņi *euro* un 41 cents), līgumsodu 319,22 EUR (trīs simti deviņpadsmit *euro* un 32 centi), valsts nodevu 422,25 EUR (četri simti divdesmit divi *euro* un 25 centi), un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 20,64 EUR (divdesmit *euro* un 64 centi).

Samaksa veicama SIA „PlusPlus Baltic Re", vienotais reģistrācijas Nr.40103739704, norēķinu kontā „Swedbank" AS, konta Nr. LV07HABA0551037623572.

Atzīt SIA „PlusPlus Baltic Re", vienotais reģistrācijas Nr.40103739704, tiesības par laiku līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos sešus procentus gadā no piespriestās, bet neatmaksātās pamatparāda summas, nepārsniedzot tās apmēru.

Noteikt /pers.B//pers. B/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā, iesniedzot apelācijas sūdzību Aizkraukles rajona tiesā.

Tiesnese I.Silicka